

2. pôstna 2015

Text Žalm 77, 1-11

Úpenlivo volám k Bohu, volám k Bohu a on ma vypočuje. 3 V deň svojho súženia sa pýtam Pána, v noci neúnavne vystieram ruky. Moja duša odmieta útechu. 4 Rozpomínam sa na Boha a vzdychám, rozjímam a môj duch sa trápi. 5 Viečka mi držíš otvorené, som rozrušený, nemôžem ani hovoriť. 6 Premýšľam o dávných dňoch, o rokoch pradávnych. 7 V noci si spomínam, ako som hrával na strunách, premýšľam a môj duch uvažuje: 8 Zavrhuje vari Pán naveky a neprejaví už priazeň? 9 Navždy sa skončila jeho milosť a prestane hovoriť ďalším pokoleniam? 10 Zabudol Boh na zmilovanie, odoprel v hneve svoje milosrdenstvo? 11 **Povedal som si: Je to moja bolesť. Zmeniť to môže pravica Najvyššieho.**

Milí bratia a sestry!

Nachádzame v pôstnom období, ale zároveň **aj v období chrípkovom**. Je pravdepodobné, že väčšina z nás bola za posledný mesiac chorá. Viacerí tu dnes aj kvôli nemoci chýbajú.

V tomto období v oveľa väčšej miere lietajú okolo nás malé organizmy. Lekári by ma asi aj trochu poopravili, že to nie sú to ani organizmy, ale skôr častice – nazývané ich vírusy. Nechcem vás strašiť, ale určite ich zopár lieta aj v tomto chrámovom priestore. Tento vírus má namiesto nosa ostrú píločku, keď ho vdýchneme, ňou sa snaží dostať do nejakej bunky. Keď sa mu to podarí, v krátkom období preprogramuje túto bunku a stáva sa chorá – a vlastne už bunka stratená. Vírus sa vo vnútri množí a postupne napáda ďalšie bunky. Po pár hodinách začneme cítiť ten neistý pocit v hrdle, či v prieduškách a slabosť na tele.

Obvyklý postup je, že si dáme paralén, teplý čaj s citrónom a dvojité dávky vitamínu C a dúfame, že tak, ako to rýchlo prišlo, rovnako rýchlo to aj prejde.

Máme predsa svoje týždňové plány a neboli by sme nadšení, keby sme museli zaľahnúť a byť mimo prevádzky niekoľko dní. Žiaľ, niekedy nás to skolí a my musíme zaľahnúť.

V takej situácii je často tým mojím prvým pocitom nervozita a hnev. **Prečo to vždy príde v tom najnevhodnejšom čase? Aj keď neviem, či by som vedel nájsť vhodný čas na chorobu. Je v nás prirodzený odpor prijať tú zmenenú realitu, že sme chorí – hoci sa jedná „len“ o chrípku.**

Chceme pokračovať vo svojich plánoch, nechceme ich kvôli chorobe zmeniť. Cítíme sa nesvoji, možno nervózni a nahnevaní.

Chrípka nám zmení život väčšinou len na niekoľko dní, **ale sú nemoci a rôzne iné životné okolnosti**, ktoré nám a našim blízkym zmenia život na dlhší čas, niekedy na celý život.

Vtedy si hovoríme: **to nemôže byť pravda! Niekd sa stala chyba. Lekár možno zle pozrel, alebo vymenil papiere...** Sme vystrašení a nahnevaní: **Prečo ja, alebo môj blízky. Obviňujeme seba, druhých a často Pána Boha.**

Spomíname na príjemné chvíle života a pozeráme sa na to, ako sa naše najbližšie životné plány rozpadávajú na malé kúsky. **Odmietame prijať novú situáciu.**

Tieto pocity prežíval aj pisateľ prečítaného žalmu. Zbožný muž Asaf: /čítaj VERŠE 3-7a/

Prečo to už nemôže byť také ako pred tým?

Prečo sa musím teraz trápiť? Nevieme, či to bola v jeho prípade nemoc, strata v rodine, alebo iná ťažká situácia?

Hnevá sa aj na Hospodina – *či nezabudol na mňa, či Jeho milosť sa už neprejaví? Mohol by mi dať nejakú odpoveď, nejaké vysvetlenie. Jeho duša nenachádza útechu.*

Keď do nášho života zasiahne problém, ktorý nás presahuje, ktorý nevieme vyriešiť, **tu prvou reakciou asi u každého človeka je, že sa bránime túto novú realitu prijať.** Cítíme bolesť a smútok. Týmto si však musí prejsť každý nemocný - tým si musel prejsť aj Asaf.

Tento muž sa však prepracoval k jednej kľúčovej vete. Vďaka Bohu, že to máme zaznamenané v tomto žalme. A to sa odohráva v 11. verši: **Povedal som si: Je to moja bolesť. Toto je nesmierne dôležitá veta – jedna z dvoch najdôležitejších viet v tomto žalme.**

Odkladá na bok myšlienky typu: Prečo sa to stalo, prečo mne, ako je to možné, že to prišlo, že to Boh dopustil, kto je za to zodpovedný? Dalo sa tomu zabrániť? ...

Jednoducho prijíma túto nepríjemnú a bolestnú realitu a hovorí: Je to moja bolesť – moja nemoc. Bez ohľadu, či som si to zaslúžil, ako som k tomu prišiel, je to teraz súčasť môjho života a ani svojím hnevom, mojím plačom to nezmením. Darmo sa búrim, darmo tú realitu odmietam. Pred Bohom Asaf hovorí: Je to niečo, čo je teraz moje. **Dostal som to ako nechcený dar, ktorý sa nedá vrátiť späť.** Je to moja bolesť, choroba, ktorá teraz patrí mne.

Som presvedčený, že Boh od nás očakáva, že sa k tomuto kroku prepracujeme aj my - túto novú situáciu prijímeme ako fakt.

Aj moja skúsenosť je taká, že kým nie som ochotný novú situáciu prijať, ani Boh nie je ochotný zasiahnuť do mojej situácie. Nemôže mi dať zatiaľ nič iné, kým najskôr neprijmem to, čo mi dal ako prvé. Hoci by to bola nemoc.

Až vtedy, keď si prestaneme zatvárať oči pred realitou, až keď prestaneme okolo seba kopať, kričať a hnevať sa, až vtedy prichádza určitý druh pokoja aj napriek smútku, bolesti. Až vtedy nás Boh môže obdариť slobodou vidieť túto novú situáciu z nadhľadu - v novom svetle, uvedomiť si, že je všetko tak ako má byť. A hlavne , hoci ja nevidím východisko - je tu Nieкто, kto to východisko vidí a má moc túto situáciu zmeniť.

Tie dve kľúčové vety v tomto žalme znejú:

Je to moja bolesť – moja nemoc, zmeniť to môže pravica Najvyššieho.

Viem, že viacerí z vás zvädzate svoj zápas s nemocou, alebo s problémami, ktorý sa zdajú nezdolateľné, v ktorých nevidíte východisko. Možno niektoré okolnosti ste ešte stále neprijali.

Keď dnes prídete k oltáru – prídete tam aj so svojou bolesťou, nemocou, svojou vinou, svojim problémom. Keď si pokľaknete a budete prijímať obľátku a vínu, povedzte Bohu tieto dve vety ako svoju modlitbu: ***Pane, je to moja bolesť, môj hriech, moje zlyhanie, moja nemoc, moje problémy – s ktorými som sem prišiel - Ty o nich dobre vieš. ALE ja viem, že TVOJA pravica to môže zmeniť. Uzdrav ma, o to ťa prosím v mene Pána Ježiša Krista!*** Verím tomu, že toto je cesta k uzdraveniu ducha a častokrát aj tela.

Pán Ježiš Kristus nás aj dnes uistuje o tom, že je to pravda - svojim slovom, ktoré sme dnes už v evanjeliu počuli: ***Čo je nemožné ľuďom, je možné Bohu !!!*** Na to sa nedá povedať nič iné, iba naše Amen!

Modlitba:

Nebeský Otče,

Prichádzame dnes k Tebe so svojou bolesťou, nemocou i vinou.

Ty vieš, že s mnohými týmito ťažkými vecami sa nedokážeme zmieriť, preto sme plní nervozity, hnevu i bolesti.

Obdar nás, prosíme, pokojom, aby sme ich vedeli prijať. Zároveň nám neustále pripomínaj, že Tvoja pravica to môže zmeniť.

Obdar nás dôverou, aby sme vedeli, že počuješ a rozumieš viac než len to, čo vyslovíme, že odpovedáš viac, než sa pýtame a dávaš viac než si vieme predstaviť. Obdar nás aj trpezlivosťou prijať to, že pomoc a uzdravenie dávaš – vo svojom čase a svojim spôsobom. Amen.